

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 P 352 158 24 Gž 2

Tuzla, dana 21.08.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Fahire Alić, kao predsjednika vijeća, dr sci Faruka Latifovića i Alena Žabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilje E.M. iz T., ulica ..., koju zastupa punomoćnik Mirza Telalović, advokat iz Tuzle, protiv tuženog J.Ž. iz T., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Suad M. Suljić, advokat iz Advokatskog društva Suljić d.o.o. Tuzla, radi: isplate naknade na ime ulaganja i utvrđenja bračne stečevine, v.sp. 13.699,36 KM, odlučujući o žalbi tuženog, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 P 352158 24 P 2 od 15.02.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.08.2024. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba se odbija i prvostepeno rješenje, u prvom stavu izreke, potvrđuje.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom prvim izreke, prvostepenog rješenja, obavezan je tuženi da tužilji naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.087,50 KM u roku od 30 dana od dana prijema prijepisa rješenja.

Stavom drugim izreke, prvostepenog rješenja, sa viškom zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka, tužilja je odbijena.

Protiv prvostepenog rješenja, i to odluke sadržane u prvom stavu izreke, žali se tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje preinači i tužilja obaveže da tuženom naknadi troškove advokatske nagrade za sastav žalbe u ukupnom iznosu od 842,40 KM ili da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu, tužilja predlaže da se žalba tuženog odbije kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđi.

Ispitujući osporeno rješenje, u dijelu koji se osporava žalbom, u granicama žalbenih navoda i shodno odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku /u daljem tekstu: ZPP/, ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

U postupku nisu učinjene povrede postupka na koje se pazi po službenoj dužnosti, iz člana 209. stav 2.tač. 2) 3) 8) 9) 12) i 13) ZPP-a, a nema drugih povreda koje bi predstavljale osnov za usvajanje žalbe.

Prema stanju spisa prvostepenog predmeta, slijedi da su tužilji, dosuđeni troškovi advokatske nagrade za zastupanje, na odgođenim ročištima od 05.02. i 30.04.2021. godine, koja su odgođena zbog bolesti punomoćnika tuženog.

Žalba osporava pravilnost dosude tih troškova navodeći da je, prvostepeni sud, kod ročišta od 05.02.2021. godine, na isti način, kako je telefonom obavijestio vještake da će biti ročište odloženo i da ne trebaju doći, mogao o tome obavijestiti i punomoćnika tužilje. Također, kod ročišta od 30.04.2021. godine, punomoćnik tužilje je, uvidom u spis, bio upoznat sa predstojećim opravdanim izostankom punomoćnika tuženog. Da je, o svemu tome, prvostepeni sud informisao punomoćnika tužilje, onda ovaj ne bi pristupio na ta dva ročišta, odnosno žalba smatra – izbjegli bi se nepotrebni troškovi u vidu plaćanja advokatske nagrade za zastupanje tužilje na odloženim ročištima.

Suprotno žalbenom navodima, pravilno je prvostepeni sud donio osporenu odluku o troškovima postupka.

U pravu je žalba kada kaže da je prvostepeni sud mogao, saglasno načelu ekonomičnosti iz člana 10. stav 2. ZPP-a, obavijestiti punomoćnika tužilje o tome da, ta dva ročišta od 05.02. i 30.04.2021. godine, neće biti održana. Ali, pošto to nije urađeno, a parnični troškovi se dosuđuju, ili na principu uspjeha (član 386. stav 1. ZPP) – kako je prvostepeni sud (a to žalba i ne osporava) i dosudio sporne troškove ili principu krivnje (član 388. ZPP), onda nisu osnovani žalbeni navodi kojim se spori pravilnost i zakonitost prvostepene odluke o troškovima postupka. Jednostavno, ne postoji u ZPP-u, odredba prema kojoj bi se mogao osnovano odbiti zahtjev za naplatu troškova postupka u situaciji kada sud nije, prije samog ročišta, odlučio o zahtjevu za njegovu odgodu i o tome obavijestio stranke, tako da su neke od stranka pristupile na to ročište i time su izazvani troškovi.

Iako se, prema uvodu žalbe, osporavala odluka o troškovima, u cjelini, ipak, u razlozima žalbe, nisu navedeni određeni razlozi kojima se, mimo advokatske nagrade za zastupanje na odgođenim ročištima od 05.02. i 30.04.2021. godine, pobija i preostali dio odluke o troškovima postupka, tako da se, u ovom dijelu, žalba ukazuje nepotkrijepljenom i paušalnom, a time i neosnovanom.

Imajući u vidu izloženo, žalba je odbijena i prvostepeno rješenje o troškovima postupka, u prvom stavu izreke, potvrđeno, na osnovu člana 235. tač. 2. ZPP-a.

Prvostepeno rješenje o troškovima postupka, u drugom stavu izreke, kao nesporenom, na osnovu člana 221. u vezi s članom 196. stav 1. ZPP-a, ostalo je neizmijenjeno, jer je istekom žalbenog roka i izostankom žalbe, steklo formalnu pravosnažnost u prvom stepenu.

Odbijen je žaliočev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, jer žalilac nije uspio u ovom postupku (član 386. stav 1., a u vezi s članom 397. stav 1. ZPP-a).

To su razlozi, kojima se rukovodio Kantonalni sud u Tuzli, kod donošenja odluke, kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Fahira Alić, s.r.